

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207005
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513207005.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom obrany SR, Kutuzovova 8, Bratislava III, proti žalovanému Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, o zaplatenie 261,02 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu v Starej Ľubovni zo 04.02.2014 č.k. 5C 16/2014 - 27 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na to, že predmetná vec nespadá do právomoci súdov, pričom sa dokonca jedná o vec už rozhodnutú. Žalobca podaným návrhom sa domáha prejednávania náhrady škody na materiály osobného používania žalovaným, ktorý mu bol zverený do užívania dňom nástupu výkonu základnej vojenskej služby, pričom k tejto škode došlo stratou výstrojných súčiastok materiálu osobného používania. Podľa súdu prvého stupňa daná vec nespadá do jeho právomoci, nakoľko podľa § 163 ods. 1 zákona č. 370/1997 Z.z. o náhrade škody rozhoduje služobný orgán. O uvedenej náhrade škody už raz rozhodol príslušný orgán - Vojenský útvar XXXX F. podľa § 163 tohto zákona a to rozhodnutiami č. 78 a č. 79/2001 zo dňa 25.10.2001. Tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť a podľa § 167 uvedeného zákona sú súdne vykonateľné v lehote 10 rokov, pričom zákon výslovne (odkaz pod čiarou) odkazuje ďalej na § 110 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje premlčaciu dobu práv priznaných právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Je teda zrejmé, že žalobca disponuje exekučnými titulmi, na základe ktorých možno začať vykonávacie konanie. Žalobca síce v návrhu uvádza aj to, že žalovaný dňa 10.03.2011 opätovne uznal písomne svoj dlh z exekučných titulov čo do dôvodu a výšky a doposiaľ zaplatil čiastku 115 Eur. Táto skutočnosť je bez právneho významu a nemení situáciu vo vzťahu k už raz rozhodnutej veci. S poukazom na § 104 ods. 1 O.s.p. tak súd prvého stupňa vo veci zastavil konanie a o trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania zdôrazňuje, že v daných veciach, pokiaľ ide o súdom prvého stupňa uvádzané exekučné tituly, doteraz neprebiehalo exekučné konanie, ani súdny výkon rozhodnutia. Dňa 23.12.2011 uplynula 10 -ročná premlčacia doba vyššie uvedených exekučných titulov. Dňa 10. marca 2011, teda pred premlčaním exekučných titulov žalovaný vlastnoručne podpísal uznanie dlhu, v ktorých písomne uznal svoje dlhy čo do dôvodov a výšky voči žalobcovi, keď ide o dlhy vyplývajúce z vyššie uvedených exekučných titulov. Žalovaný z tohto titulu zaplatil žalobcovi na úhradu predmetných pohľadávok niekoľko splátok spolu v sume 115 Eur. Od 21. novembra 2012 nezaplatil žalovaný žalobcovi žiadne finančné prostriedky. Žalobca nesúhlasí s tvrdením

súdu prvého stupňa, že vec nespadá do právomoci súdov a taktiež že sa jedná o vec už rozhodnutú. Poukazuje na § 588 Občianskeho zákonníka s tým, že uznanie dlhu predstavuje jeden z viacerých základných inštitútov zabezpečenia záväzkov upravených v Občianskom zákonníku. V zmysle platnej judikatúry a všeobecných výkladov uvedeného § 588 OZ právny vzťah, ktorý vznikne z uznania dlhu, je vo vzťahu k pôvodnému záväzkovému právnemu vzťahu nezávislý a pre veriteľa predstavuje nový právny základ pre vymáhanie jeho dlhu. Súčasne je vecou veriteľa, či pohľadávku uplatní na základe pôvodného alebo nového, uznaním vzniknutého právneho vzťahu. Uznanie dlhu tak predstavuje len ďalší právny titul, na základe ktorého môže veriteľ vymáhať svoj záväzok. So skutočnosťou, že vec nepatrí do právomoci súdu, žalobca nesúhlasí s poukazom na ustanovenie § 80 písm. b/ O.s.p., podľa ktorého návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo porušenia práva. V zmysle týchto dôvodov žalobca navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyjadrených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a zistil, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

Ako je zrejmé z obsahu spisu, rozhodnutiami č. 78/2001 a č. 79/2001, ktoré boli vydané podľa § 163 vtedy platného zákona č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe, Vojenský útvar XXXX v F. rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť Slovenskej republike - Armáde SR náhradu škody, za ktorú zodpovedá vo výške 7.655,- Sk (254,09 Eur) a vo výške 3.673,- Sk (121,92 Eur). Uvedený služobný orgán tiež rozhodol, že žalovaný má povinnosť túto sumu uhradiť v mesačných splátkach po 300,- Sk počnúc prvým dňom od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vždy do 15-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca až do úplného vyrovnania pohľadávky pod hrozbou straty výhody splátok. Tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 07.12.2001 a vykonateľnými sa stali 23.12.2001.

Po vydaní týchto rozhodnutí žalovaný dňa 10.03.2011 podľa § 558 Občianskeho zákonníka uznal písomne svoj dlh, ktorý vznikol voči Slovenskej republike - Ministerstvu obrany SR v zmysle týchto rozhodnutí, čo do dôvodu a výšky, a to v sume 254,10 Eur a 121,92 Eur.

Je zrejmé, že žalovaný sčasti plnil svoj dlh, ktorý vznikol na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí žalobcu, a to spolu v rozsahu 115 Eur.

Podľa § 161 ods. 1, 2 zákona č. 370/1997 Z.z. v znení platnom k 07.12.2001, ak služobný orgán zistí, že bola spôsobená škoda, je povinný najneskôr do 24 hodín nariadiť vyšetrovanie škody.

Na úkony podľa ods. 1 je príslušný služobný orgán, ktorý má majetok štátu v evidencii, alebo ho prechodne používa.

Podľa § 163 ods. 1 citovaného zákona, ak zodpovedá vojak za škodu, ktorú spôsobil inak ako trestným činom, je služobný orgán povinný, ak nie je nárok na náhradu škody zabezpečený dohodou o náhrade škody podľa § 162, rozhodnúť o náhrade škody vydaním rozhodnutia o povinnosti vojaka nahradiť škodu.

Podľa § 164 ods. 1 citovaného zákona, rozhodnutie služobného orgánu o povinnosti vojaka nahradiť škodu sa musí vyhotoviť písomne.

Podľa § 166 citovaného zákona, proti právoplatnému rozhodnutiu služobného orgánu o povinnosti nahradiť škodu môže vojak podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia v poslednom stupni.

Podľa § 167 citovaného zákona, právoplatné rozhodnutie služobného orgánu o povinnosti nahradiť škodu je súdne vykonateľné v lehote 10 rokov.

Je potrebné konštatovať, že rozhodnutia služobného orgánu žalobcu č. 78/2001 a 79/2001 zo dňa 25.10.2001, ktoré sú právoplatné a vykonateľné, predstavujú nepochybne exekučný titul v zmysle § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov. Práve na základe spomínaných rozhodnutí žalobca uplatňoval v konaní od žalovaného nárok na zaplatenie ostávajúcej časti jeho dlhu a to konkrétne vo výške 261,02 Eur s prísl. V tejto súvislosti žalovaný dňa 10.03.2011 uznal dlh čo do dôvodu aj výšky a to v sume 254,10 Eur a 121,92 Eur, práve v súvislosti s vydanými rozhodnutiami o povinnosti nahradiť škodu. Je potrebné zdôrazniť, že uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátielnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka je jedným z inštitútov zabezpečenia záväzkov účastníkov, avšak uznaním dlhu nevzniká nový záväzok, tak ako to v konaní prezentuje žalobca.

Žalobca teda vo vzťahu k žalovanému disponuje exekučnými titulmi, o pohľadávkach uplatňovaných v tomto konaní už bolo právoplatne rozhodnuté, so zreteľom na túto situáciu, v konaní ďalej nemožno pokračovať, čo je dôvodom pre jeho zastavenie v súlade s ustanovením § 104 ods. 1 O.s.p.

S ohľadom na všetky tieto dôvody súd prvého stupňa správne rozhodol o zastavení konania a odvolací súd poukazujúc na uvádzané, uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalovanému v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.